KIRKENYT
STJERNEN NUMMER 7 JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE SEPTEMBER 1998

Et stort antal medlemmer ventede i det dejlige forårsvejr uden for kirken på Maglegårds Allé på indvielsesmødet.
Foto: BS

Indvielsen af Danmark søndag d. 7. juni 1998 i kirken på Maglegårds Allé i Søborg.

Mange glade og forventningsfulde stod i kø

Allerede før kl. 13.00 var mange hellige forsamlet uden for kirkebygningen, og som tiden gik kom flere til. Snakken gik lystigt med gamle som nye venner. Efterhånden som klokken havde passeret 14, bredte sig en godmodig stemning af, at nu ville man gerne ind. Lidt efter 14.30 blev folk så sluset ind og placeret i salen, der efterhånden blev fyldt helt op.

De hellige sang Ånden ind

Kl. 15.15 fortalte præsident Madsen, at man nu regnede med, at de besøgende generalautoriteter ville ankomme 15.35, og han foreslog, at vi sang. Under ledelse af bror Tom Ahlmann sang vi så de næste 25 minutter, indtil præsident og søster Monson og ældste og søster Ballard ankom. De kom direkte fra en regionalkonference i Rotterdam, og skulle efter indvielsen af Danmark videre til indvielsen af templet i Preston i England.

Ældste Ballard bad os påskønne vores arv

Efter endnu en fællessang og åbningsbøn ved missionspræsident Knud B. Andersen, sang koret.

Ældste Ballard undskyldte, at de var kommet for sent, men flyet havde været en halv time forsinket. Han var æret over at være til stede. Ældste Ballard fortalte, at i forbindelse med 150 års dagen for pionerernes ankomst til Salt Lake, havde han læst mange dagbøger fra de tidlige sidste dages hellige. Han fortalte om de danskere, der havde deltaget, og hvilken hengivenhed de havde udvist. Vi har en stor arv, som vi skal påskønne.

Ældste Ballard fortalte også om et møde, der havde fundet sted i et lille værelse i Kirtland i Ohio. Profeten Joseph Smith og nogle af de tidlige apostle fra denne uddeling var til stede. Brødrene bar deres vidnesbyrd, og da de var færdige, rejste profeten sig og sagde, at han var blevet opbygget af deres ord, men de forstod ikke mere end en baby i sin mors arme. "Dette præstedømme vil fylde hele verden."

Joseph Smith kendte alle missionærer

Ældste Ballard fortsatte med at sige, at han troede, profeten kendte til alle de prøvelser, de hellige skulle igennem, og han kendte til alle de missionærer, der senere ville blive sendt ud til hele verden. Tusindvis af missionærer er kommet for at finde de ærlige af hjertet til evangeliet, og de tidlige sidste dages hellige fra Danmark gjorde en storslået gerning, for at der senere kunne komme så mange missionærer. Ældste Ballard sluttede med at sige, at Herren er med os. Han er tæt på os. Evangeliet vil rulle ud til alle nationer.

Vidnesbyrd af søster Monson

Præsident Monson indledte med at fortælle, at ældste Ballard var til stede, fordi han havde fået tildelt den opgave, men da præsident Monson uddelte opgaverne, var han her, fordi han havde valgt det. Han og søster Monson har forfædre fra Skandinavien. Præsident Monson foreslog, at vi skulle høre fra søster Monson, og så måtte han høre for det bagefter. Søster Monson lovede, at det ville han høre for senere, men hun var meget glad for at være her i Danmark, der er så smukt. Hun sluttede med at bede til, at vor himmelske Fader ville være med os til mødet.

Præsident Monson fortalte om sine forfædre

Præsident Monson fortsatte med at fortælle om de mange efterkommere af danske og skandinaviske hellige, der findes i Utah. Han fortalte også om sine egne forfædre fra Skandinavien og om nogle af de ting, de gennemgik for at være med til at opbygge Herrens rige.

Præsident Monson mindedes, hvor koldt det var, da de skulle tage det første spadestik til templet i Stockholm, men han konkluderede, at Herrens værk går fremad, lige meget om det er koldt eller ej.

Hele Skandinavien indviet tidligere, nu indvier man hver enkelt land

Præsident Monson fortalte, at hele Skandinavien tidligere er blevet indviet, men at vi nu genindvier hvert enkelt land. Vi beder vor himmelske Fader om de velsignelser, vi har brug for.

Er vi værdige?

Præsident Monson spurgte: "Er vi værdige til det? Elsker vi vor himmelske Fader? Elsker vi vores næste, som os selv?" "Ved I ikke at I er Guds templer, at Guds ånd bor i jer!" Præsident Monson sagde, at i Lære og Pagter 88 omkring vers 119 findes et mønster, der vil være godt at bruge. Organisér jer selv og byg et hus af tro, lærdom, kærlighed, orden - et Guds hus. Vi blev opfordret til at genindvie vores liv, nu hvor vi genindviede vores land, til ikke kun at høre, men til at gøre noget, og til at dele vores vidnesbyrd med andre.

Tre ting som minde

Præsident Monson arbejdede på et tidspunkt sammen med en mand, hvis mor, som var en dansk enke, havde lært ham tre ting, som han altid levede op til. Præsident Monson gav dem til os til minde om denne arbejdskammerat.

1. Begær aldrig en bestemt stilling i kirken.
2. Når man bliver kaldet, så sig altid ja.
3. Når du tjener Herren, giver du ikke op.

Lige inden indvielsesbønnen bad Præsident Monson os om at huske kærligheden til Faderen, og at være taknemmelig for profeten. Teksten fra indvielsesbønnen følger her.

Indvielsesbønnen for Danmark

7. juni 1998, København, Danmark

Præsident Thomas S. Monson
Førsterådgiver i Det Første Præsidentskab i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Vor elskede himmelske Fader, efter anvisning fra din profet, ja, præsident Gordon B. Hinckley, er vi forsamlet på denne smukke sabbatsdag i byen København i Danmark, som er rig på historie og kendt for sine indbyggeres tro og gode egenskaber og for sine mangeårige bidrag til verden. Vi har ikke glemt dem, der har ydet ofre, og som er forblevet oprigtige og trofaste over for dit rige her på jorden. Vi har ikke glemt, at det danske folk har lidt afsavn, været undertrykt af invaderende hære, men de har aldrig mistet deres håb til dig, Fader, og er rigt belønnet på grund af de velsignelser, du har skænket dem.

Vi ved, at dette land tidligere blev indviet på et forudgående tidspunkt, og at bønnen omfattede hele Skandinavien, men i dag er vi her for at indvie Danmark og for at udtrykke vores taknemmelighed til dig for vore velsignelser og for at opfriske vores erindring om, hvad der forventes af os. Vi takker dig for alle, der er gået forud for os. Vi takker dig for alle, der endnu skal fødes. Vi takker dig for vor tid. Må vi som vore pionerforfædre holde fast ved sandheden og leve eksemplarisk og tjene i din kirke.

Vi er så taknemmelige, himmelske Fader, for den måde, hvorpå du har spredt mange fra Danmark over

Efterhånden som ventetiden overskred kl. 14 var der ingen tvivl om, at man gerne ville ind. *Foto: BS*

hele verden, så de kan påvirke tilværelsen for langt flere mennesker. Vi nedkalder på dette tidspunkt dine velsignelser, himmelske Fader, over dette land. Himmelske Fader, må de hellige, gennem deres indsats, modtage dine rigeste velsignelser. Velsign dem i deres hjem, velsign dem på arbejdspladsen, velsign dem i Kirken, og vil du se ned til dem med velvilje. Vil du åbne mulighed for, at de kan holde familiebøn, og at der må være kærlighed i deres hjem.

Præsident Thomas S. Monson og søster Monson med ældste Melvin J. Ballard bagved til venstre er glade og forventningsfulde på vej ind i kirken på Maglegårds Allé. *Foto: BS*

Vi beder for de missionærer, som kommer til Danmark. Vil du lade dem vide, at de er blandt et udvalgt folk, og lad dem være frimodige og dog ydmyge, når de bærer deres vidnesbyrd. Lad missionærerne og medlemmerne forenes i en fælles indsats for at forkynde dit budskab. Lad os inddrage dem, der undersøger, i fællesskabet, og lad os give dem muligheder for at tjene.

Himmelske Fader, vil du velsigne landet, at det må være meget produktivt. Lad aldrig danskerne glemme deres arv, og må de altid byde de mennesker velkomne, som kommer til deres kyst. Lad dem høre budskabet om genoprettelsen fra dem, der bor her. Vi mindes de ord, der ofte citeres af profeten og andre i forbindelse med det historiske brev til Mr. Wentworth. Brevet indeholder Trosartiklerne og desuden disse ord: "Ingen ugudelig hånd kan standse dette værks fremgang; hære kan samle sig, pøbelhobe slutte sig sammen, bagvaskelse finde sted, men Guds sandhed vil frimodigt gå fremad, ædel og uafhængig, indtil den har besøgt hvert land, fejet gennem hvert kontinent og lydt i hvert øre, og den store Jehova skal sige, at værket er fuldbragt."

Fader, lad dit øje våge over dette folk, vil du lade vore medlemmer være enhver situation voksen, og lad os udtrykke vores påskønnelse over for dig i dit skaberværks skønhed for det privilegium, det er at leve i denne tid i dette land og se væksten i dit rige her og se opførelsen af yderligere kirkebygninger og måske tilmed et tempel, således at alle de hellige må fryde sig over deres velsignelser.

Lad os være gode borgere i vores lokalsamfund. Lad os tjene sammen med andre, hvor vi bor, ikke blot tjene vore egne, men enhver, der har behov for det, for vi ved, at du har lært os at hjælpe de fattige, at være et eksempel og at gøre det, som vor Fader har bedt os om at gøre.

Kirken var fyldt forventningsfulde medlemmer, der spændt kigger efter de besøgende generalautoriteter. *Foto: BS*

Fader, vi er dig taknemmelig for at tillade, at din Søn virkede blandt mennesker, for at give sit liv, så vi kan leve for evigt. Hjælp os med at fastholde blikket på Guds celestiale rige, hjælp os med at forstå, at vi ved, hvor vi kom fra. Vi ved, hvorfor vi er her, og vi ved, hvor vi går hen, når vi forlader dette liv. Hjælp os med at dele disse storslåede sandheder, ja, frelsesplanen, med hinanden og med alle, som vi kan nå ud til.

Vil du velsigne landet med fred. Lad der ikke ske hærværk på vore bygninger. Må de altid blive passet med omsorg, så de bliver en invitation til andre om at komme og møde os. Det er i denne ånd, vi nedkalder dine velsignelser over alle, som er samlet her, og andre, som ikke har været i stand til at være sammen med os. Vi elsker Danmark, og vi elsker dine børn, og vi ønsker virkelig dine velsignelser over dette land.

Derfor, med det hellige apostelembedes myndighed og i Herren Jesu Kristi navn, indvier og genind-

Ældste Melvin J. Ballard og søster Ballard på forhøjningen med rådgiverne i stavspræsidentskabet i København og korets medlemmer bagved. *Foto: BS*

vier jeg dette land, Danmark, til dig, vor himmelske Fader, at det må være et land med skønhed, at det må byde velkommen, varmt velkommen, til dem, der tager imod sandheden, og vil du som en del af denne indvielsesbøn velsigne de missionærer, som forlader deres hjem og vier deres liv i din tjeneste i en to-årig periode i vores smukke Danmark.

Himmelske Fader, vi er af og til ikke opmærksomme på alle dine velsignelser, men vil du se ned til os i inderlig barmhjertighed, og vil du i vores tilværelse opfylde det løfte, som blev givet gennem profeten Joseph i de hellige åbenbaringer, især i afsnit 76:

Præsident Thomas S. Monson siger med stor kærlighed farvel til de danske hellige. *Foto: BS*

"Jeg, Herren, er barmhjertig og nådig mod dem, der frygter mig, og jeg finder behag i at ære dem, som tjener mig i retfærdighed og i sandhed til enden.

Stor skal deres løn være og evig deres herlighed" (L&P 76:5-6).

Med denne smukke åbenbaring klingende i vores ører indvier jeg dette land og gør det i Jesu Kristi navn. Amen.

Ånden hvilede stærkt over indvielsesmødet

Efter indvielsen sluttede forsamlingen i den meget stærke ånd med sang og afsluttende bøn af stavspræsident Eriks Ryttersgård.

Et land var blevet indviet og alle tøvede ligesom med at rejse sig, for på en eller anden måde at fastholde den stærke ånd, som hvilede i bygningen.

Stavspræsident Johan S. Koch, præsident Thomas S. Monson, søster Monson, ældste Melvin J. Ballard, søster Ballard samt førsterådgiver Jens Kristoffersen uden for kirkebygningen efter indvielsen. *Foto: BS*

Seminar og institutafslutning i København Stav den 17. maj 1998

Stavspræsidenten var desværre blevet syg, så vi fik velkomst og indledning af præsident Jens Kristoffersen. De elever, der havde gennemført 4 år af seminar, blev bedt om at komme op og sidde på første række på forhøjningen - de så ikke alle lige begejstret ud for den ære.

Forældre, søskende og lærere var talrigt mødt for at ære seminar- og instituteleverne. *Foto: ELP*

Seminar en stor fordel for en mission

Efter sang og bøn fik vi en åndelig indledning af Robert Jensen. Han kunne dog ikke lade være med at spørge: "Hvad er der galt med de første rækker?"

Han havde ikke været aktivt medlem ret længe, inden han tog på sin mission, og han fortalte seminareleverne, hvor heldige de var for mulighederne i seminar. Han havde godt kunne mærke, at de missionærkammerater, som havde haft seminar inden missionen, havde et godt fundamentet i evangeliet.

Det, han havde lært i institut, var af uendelig værdi for ham. Der er fortsat meget at lære, og skrifterne er et godt sted at søge kundskab.

Målet er vidnesbyrd og templet

Områdeleder for CES bror David Cook kommenterede de første tomme rækker ved at sige, at han vidste evangeliet er sandt, når de første rækker er tomme. Han lovede også, at til næste år ville han sige noget på dansk.

Han forsatte med at fortælle, at vi var tilstede for at ære de elever, der havde gennemført 4 år af seminar. Det er 130 seminarklasser og et studium af skrifterne. Eleverne kunne 100 skriftsteder udenad, og han spurgte: "Skal vi prøve - måske ikke. Vi er her for at ære dem i aften, men jeg tror på, at de kan". De 100 skriftsteder bliver intensivt brugt i missioneringen. De er en forberedelse til at gå i templet og til senere at kunne undervise sine børn.

Templet og det at opbygge stærke vidnesbyrd hos de unge bør være formålene med undervisningen. Den største glæde for en lærer er senere at blive inviteret til en tempelvielse.

Et løfte

Den verdslige og religiøse undervisning skal følges ad. Vi bør opmuntre alle til at lære, men huske at lærdom er kun godt, hvis vi lytter til Guds råd og befalinger. Seminar er stedet, der lærer os disse ting.

Bror Cook kom med et løfte, hvis de unge passede seminar og dagligt studerede i skriften, så ville deres karakterer i skolen blive bedre. Giv Herren noget, så giver han tilbage. Bror Cook havde modtaget mange breve om, at dette var sandt. Han opfordrede derefter eleverne til at gå ud på deres skoler og fortælle deres kammerater, hvordan de kan få bedre karakterer. Bror Cook havde tidligere givet dette løfte til nogle seminarelever. En ung pige havde af sig selv gået til sine venner og fortalt dem, hvordan de kunne få bedre karakterer. Tre var kommet med hende til seminar, og fire år efter havde en af disse gennemført hele seminarprogrammet.

Dem, der havde fuldført seminar, blev af bror Cook inviteret til at deltage i institut.

Hold ud

Christopher Victor, Louise Toft, Michael Dalsgaard, Zanna Jakobsen, Thomas Pedersen og Frank Knudsen bar deres vidnesbyrd om, at det er det værd at fuldføre seminar. De takkede deres seminarlærer og deres forældre.

Præsident Jens Kristoffersen fortalte, hvordan vi har mange flere muligheder i dag for at blive belært og modtage vidnesbyrd end tidligere. Vi kæmper i dag for ikke at blive lade, kæmper for at holde fast. Når vi forstår evangeliet, frigør det os. Vi behøver ikke at frygte.

Derefter blev der delt diplomer ud til alle, der havde fuldført seminar eller institut.

Christopher Victor, Thomas Pedersen, Frank Knudsen, Michael Dalsgaard, Zanna Jakobsen, Louise Toft, Lisa Jepsen modtager stående deres diplom for 4 års fuldført seminar af områdeleder, David Cook, Kirkens Uddannelses System i England.

Foto: ELP

Forbered dig!!

De unge skulle skrælle kartofler på tid. Dog var der nogen, der troede de var til salg pga. konflikten. Fra højre: Natascha, Adelaine, Steen og Marianne.
Foto: Marie Vestergaard

Aktivitetsdag for AP/UP i Silkeborg Gren

Lørdag den 25. april 1998 afholdt Silkeborg Grens UP et arrangement for AP/UP i Silkeborgs nabogrene og -wards.

Store forventninger

Klokken 12.00 ankom de første glade og opsatte UPer til kirken, hvor de spiste deres medbragte mad. Der gik ikke længe før kirkesalen var fyldt godt op med glade AP/UPer. Dagen begyndte officielt med et lille åbningsprogram, hvor de to meget nervøse UPer bevidst prøvede at udholde spændingen og hemmeligheden i forbindelse med dagens program. Da Marie Vestergaard ikke kunne tåle at se de spændte og nysgerrige unge ansigter længere, orienterede hun om dagens program, som ville hjælpe enhver AP/UPer til at få sin egen familie.

De unge pudsede ihærdigt missionærernes cykler. Fra højre: Steen, Marianne, Natascha og Adelaine.
Foto: Marie Vestergaard

Mange forskellige opgaver

De unge blev delt op i to hold og sendt ud på et lille løb. Holdene, som i gennemsnit bestod af seks personer, blev nu sendt afsted. På løbet skulle de unge læse opgaver undervejs. Nogle af dagens opgaver lød således: Klæd en dukke på, skræl kartofler, lav bordskånere, vask bil og pynt en kage. Men også tjenesteprojekter blev udført, nemlig at pudse missionærernes cykler, slå græs og sy knapper i skjorter.

God mad og en snak om dagens oplevelser

Heldigvis skinnede solen, da de unge vandrede omkring i Silkeborgs smukke natur. Nogle tog udfordringerne som en leg, mens andre holdt sig i baggrunden. Undervejs fik holdene besked på at finde bordpynt, til at pynte deres dækkede borde med. Det gik de unge meget op i. Ved 17-tiden kom de unge tilbage til kirken, hvor de kunne udveksle dagens erfaringer og oplevelser med hinanden. Snart begyndte hele kirken at dufte af mad, og inden længe sad de unge omkring bordene og spiste de kartofler, som de selv havde skrællet om eftermiddagen. Under spisningen blev der udleveret diplomer og medaljer.

Det gjald om at holde tungen lige i munden, når der skulle syes knapper i skjorter. Fra venstre: Anita, Annjeanett og Michael. *Foto: Marie Vestergaard*

Fireside som afslutning

Efter spisningen blev der holdt en fireside, hvor Natascha Hansen fra Horsens holdt en tale om, hvordan hun kan forberede sig til at få sin egen familie. Bagefter talte Jesper Andersen fra Silkeborg Gren, der fortalte om, hvordan han havde forberedt sig. Efterfølgende blev der mulighed for at bære sit vidnesbyrd. Det benyttede mange sig af. De unge forlod kirken med en god ånd hos sig. Arrangørerne var godt tilfredse med dagens forløb og takker alle, der har medvirket til at gøre det til en god dag.

Marie Vestergaard og Marianne Donati

Den Gamle Redacteurs Billeder:

Hvor er det spændende at se billederne fra Odense Grens lokaler i St. Gråbrødrestræde 24 og i Kongensgade 27 i Kirkenyt i april 1998. Mine ungdomsminder fra min tid i kirken i Danmark er stærkt tilknyttet de to steder. Det var der, jeg først kom som undersøger som sekstenårig og to år senere som medlem.

Trange kår, men liv og glade dage

Det var sjældent at se lokalet i St. Gråbrødrestræde uden en masse cykler parkeret udenfor, indendørs var der trange kår, men liv og glade dage. De lejede lokaler bestod af to rum, mødesalen til venstre havde plads til ca. 40-45 siddepladser. Der var en lille forhøjning med talerstol, en række stole langs den bageste væg, et lille orgel mod venstre væg og et klaver mod højre væg. "Ved siden af", som det andet rum kaldtes, var der en overgang køjesenge bag et forhæng, hvor to missionærer boede, ellers blev det brugt som klasseværelse m.m. Der var en lem i gulvet ned til kælderen, hvor der var et køkkenbord med vask og et gasbord. Her holdt vi juniorsøndagsskole, som jeg underviste i, da den blev genoprettet efter krigen ca. 1949.

Konferencer og senere søndagsmøderne blev holdt på øverste etage i Kongensgade 27, hvor der var danseskole til hverdag. Søndagen begyndte med at åbne vinduer og lufte ud for tobaksrøg.

Billedet fra Odense Distrikts Konference holdt der i april 1950 viser mange kendte ansigter. Selv sidder jeg i første række til højre med min juniorsøndagsskole, der havde del i programmet den morgen.

Dåbsstedet besøgt 46 år senere

For blot to uger siden besøgte to af mine sønner og jeg stedet ved Kerteminde Nordstrand, hvor jeg blev døbt den 25. juni 1952.

Skønt der lå sne på jorden og det var gråvejr, brød solen igennem, da vi stod der, og da jeg følte solens varme som en omfavnelse, var det for mig som et tegn på Herrens billigelse af den handling den dag for mange år siden, som blev så afgørende for så mange menneskeliv.

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

ODENSE GREN

Indvielse af Byggegrunden

Indvielse af byggegrunden på Lahnsgade, nummer to fra højre med hånd om spaden: søster Tove Dalgaard Knudsen. *Foto: Stoffer*

Juletræet pyntes til Odense Primary 1949, fra venstre: Inge Kristiansen, bag træet Bente Kristiansen, Tove Dalgaard Knudsen og Mille Rasmussen (nu Held). *Foto: TR*

Trods mine forældres modstand havde jeg uden deres viden ladet mig døbe den søndag morgen. En beslutning jeg aldrig har fortrudt, men nu mindes med dyb taknemmelighed for alle de velsignelser, jeg og mine kære nyder som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Mange påvirket af dåben ved Kerteminde Nordstrand

Skønt jeg den dag blev det eneste medlem i min familie, har jeg nu efterkommere, der ville fylde kirkerummet i St. Gråbrødrestræde alene med mand, 8 børn, deres ægtefæller og vores 34 børnebørn. De er alle aktive i Kirken, vores seks drenge og to svigersønner har tjent på mission, og vores børnebørn er alle født i pagten, den ældste af dem er nu på mission.

De to sønner, der var med mig den søndag for to uger siden, tjener henholdsvis som biskop og højrådsmedlem, og de udtrykte deres taknemlighed for denne, også for dem, så afgørende dag ved Kerteminde Nordstrand.

"Første spadestik"

Indvielsen af byggegrunden til den nuværende kirkebygning i Lahnsgade, nåede jeg lige at være med til, inden min afrejse til USA i november 1952. Se billedet fra den dag, hvor jeg i sjov ta'r et spadestik.

Med tak for anledningen til at genopfriske mange gode minder vil jeg opfordre andre, som jeg endnu har forbindelse med, der var i forsamlingen til Odense Distrikts Konference den dag, billedet blev taget, om også at skrive til Kirkenyt.

Tove Dalgaard Knudsen Reschke
Taylorsville, Utah

Rettelse:

I juni måned 1998 bragte Kirkenyt et billede af missionærerne foran Priorvej. Det var ikke under missionspræsident Richard C. Jensen og ikke i perioden 1978-1981 som angivet, men missionspræsident Ronald Jensen og i tidsrummet 1981-1984.
Det viser, hvor vigtigt det er at være nøjagtig. Kirkenyt beklager fejlen.

Præsident Junius M. Sørensen holder afskedstale ved et GUF-møde. Nummer to fra højre: Tove Dalgaard Knudsen. *Foto: TR*

Københavns stavs hjælpeforeningsudflugt

Lørdag den 6. juni 1998 hos Liesel Graabek i Skælskør

Kom og nyd en sommerdag på landet, stod der i indbydelsen, og det var der mange søstre fra hele staven, som gjorde.

Videre stod der: 'Medbring smil, godt humør, dit eget kød til grillen og et tæppe til at sidde på.' Men der var nu stole og bænke nok, så vi behøvede ikke tæpperne til at sidde på, til gengæld kunne de bruges, da vejret var noget koldere og blæsende end beregnet. Det gode humør, smil og hyggeligt samvær var der mængder af, og vi havde en dejlig dag sammen i søsterfælleskab.

ELP

Nogle hold blev sendt ud for at finde hver sin post, mens vi ventede på, at grillen blev varm. Her vender Kis Valgren og Anne Sørensen sammen med andre søstre tilbage efter at have fundet deres. *Foto: ELP*

Søstrene har travlt med at ordne kødet på grillen. *Foto: ELP*

Det var rigtig god mad, og søstrene nyder samværet. *Foto: ELP*

Gitte Røder, Connie Frederiksen, Erna Nielsen, Cathrine Petersen og Birgit Andersen koncentrerer sig her om at spise, hvilket ikke er helt nemt med paptallerkner uden et bord. *Foto: ELP*

Historiske steder i Palmyra og Utah indviet

Hundredvis af personer samledes i det tidlige forår i en kirkebygning i Palmyra i staten New York for at deltage i indvielsen af to vigtige, nærliggende historiske steder for Kirken: Den restaurerede Grandin-bygning, der nu kendes som det historiske sted for trykningen af Mormons Bog, samt en genopførelse på den oprindelige placering af den bjælkehytte, som dannede rammen om Joseph Smiths familie.

Det er ikke helligdomme, sagde præsident Gordon B. Hinckley om disse steder. Vi tilbeder dem ikke, men vi respekterer dem og ærer dem og holder af den fællesskabsfølelse, som findes her ... hvor vore rødder er.

Grandin-bygningen, som befinder sig i Palmyras centrale bydel, blev indviet af præsident Hinckley torsdag den 26. marts, som er årsdagen for færdiggørelsen af den første trykning af Mormons Bog i 1830. Ældste Marlin K. Jensen fra De Halvfjerds, som er områdepræsident for det nordøstlige område i Nordamerika, ledte mødet. Adskillige efterkommere af trykkeren, E. B. Grandin, deltog i mødet ligesom medlemmer fra de nærliggende stave og adskillige tidligere missionærer, som tjente i Palmyra.

Profeten Joseph Smith underskrev i 1829 en kontrakt med Egbert B. Grandin om at trykke 5000 eksemplarer af Mormons Bog til en pris af 3000 dollars. Efter den tid har bygningen givet husly til et advokatkontor, en damehatteforretning, en skrædder- og en isenkramforretning samt en altmulig-forretning. De besøgende kan nu bedre opleve de omgivelser, hvori Mormons Bog blev udgivet, og lære om Kirkens historie gennem nye udstillinger.

Præsident Hinckley taler ved indvielsen af rekonstruktionen af familiens Smiths bjælkehytte. *Foto: Craig Dimond*

Mormons Bog bevæger sig over jorden på en mirakuløs og vidunderlig måde, bemærkede præsident Hinckley. Vi trykker nu 5 og 6 millioner eksemplarer på forskellige tungemål og sprog. Jeg tror, at de mennesker, som satte denne bog og rulle trykpressen ... aldrig i deres vildeste fantasi har drømt om, at dette vidunderlige vidnesbyrd om den nye verden ville sprede sig over jorden på den måde, som det har gjort.

Den næste morgen, fredag den 27. marts 1998, bad præsident Hinckley en indvielsesbøn i forbindelse med den halvanden etage høje kopi af den bjælkehytte, som oprindelig blev bygget i løbet af vinteren 1818-1819 af Joseph senior og Lucy Mack Smiths familie. Denne kopi er bygget på den oprindelige placering af den oprindelige bjælkehytte i nærheden af familiens Smiths træhus, som i en restaureret form har tjent i mange år som et besøgscenter for Kirken. Bjælkehytten lå der, hvor englen Moroni viste sig for den 17-årige Joseph Smith i september 1823 for at instruere ham i, hvor pladerne lå begravet i den nærliggende Cumorah-høj. Begge huse, som familien Smith boede i, befinder sig i nærheden af det skovbevoksede område, som kendes som den hellige lund.

Præsident Hinckley talte om det første syn og sagde: Jeg kan i mit sind forstille mig denne dreng, som kommer herop fra lunden, og som kommer gående meget langsomt, idet han tænker på det, som er sket ... Det var begyndelsen til dette, den mest vidunderlige og bemærkelsesværdige manifestation i hele menneskehedens historie.

Præsident Hinckley taler med en journalist uden for rekonstruktionen af bjælkehytten i nærheden af Palmyra i New York

Præsident Hinckley afsluttede sine bemærkninger i bjælkehytten med at sige: Må vi altid mindes det, som er sket her og bevare det i vores hjerter og lade det styrke vores tro på dette store værk i de sidste dage.

Shirley Woodruff, som tjente sammen med sin mand, Rex, som fuldtidsmissionær i Palmyra i begyndelsen af 1990'erne, sagde: Jeg husker, at jeg har fortalte mennesker, at Joseph Smiths hjem, hvor han først boede, bare var en bjælkehytte lidt længere nede af vejen. De kunne bare ikke forstå det. Det kan de nu!

Kirkebygningen i Springville i Utah

Denne bygning kom i stand gennem tro, sagde præsident Hinckley ved genindvielsen den 1. marts af den restaurerede kirkebygning i Springville i Utah. Værdien af alle æg, som blev lagt om søndagen blev givet til indkøbet af søm. Jeg går ud fra, at disse gamle søm stadig findes i bygningens ydermure - disse "æggesøm". De holder stadig sammen på det hele, og det er et tegn på disse menneskers store tro.

Denne kirkebygning blev oprindeligt indviet i 1913 af ældste Reed Smoot fra De Tolv Apostles Kvorum, og blev efter en udvidelse og forbedringer genindviet af Heber J. Grant i 1931. Vi har en lang historie her, hvor profeter og apostle har indviet denne smukke bygning, bemærkede ældste Ben B. Banks fra De Halvfjerds, der er områdepræsident i det sydlige Utah, og som ledte mødet. Hvor passende er det ikke at have vores levende profet, ja, præsident Gordon B. Hinckley, som er her for at genindvie denne smukke bygning.

Præsident Hinckley sagde, idet han mindedes, at grunden til kirkebygningen i Springville blev købt i 1895, og at byggeriet strakte sig over 18 år. Da jeg trådte ind her i dag, var jeg fuld af beundring.

Omkring 1400 mennesker deltog i dette genindvielsesmøde, hvoraf de fleste var medlemmer fra Kolob 2. og 4. Ward i Springville Utah Kolob Stav.

Præsident Hinckley leder indvielsen af den restaurerede Grandin-bygning i kirkebygningen i Palmyra.

Kirken formelt anerkendt i Rusland

Jesu Kristi af Sidste Dages Hellige er blevet officielt anerkendt af justitsministeriet i den russiske føderation i Moskva. Anerkendelsesdokumentet blev underskrevet den 14. maj og gør det muligt for Kirken at fortsætte sit humanitære arbejde og sin missionering i dette land samt tilvejebringe mødesteder for Kirkens medlemmer.

Moskva med udsigt til Kreml. Den 14. maj 1998 blev Kirken officielt godkendt i Ruslands hovedstad, Moskva.

Adskillige andre religiøse organisationer, herunder den katolske kirke, blev ligeledes anerkendt.

"Vi er de officielle repræsentanter fra justitsministeriet og fra anden side taknemlige for deres hurtige reaktion på vores ønske om at blive anerkendt," sagde ældste Jeffrey R. Holland, som er medlem af De Tolv Apostles Kvorum, og som har ansvar for Kirkens anliggender i Rusland.

"Vi har haft medlemmer i Rusland i mere end 100 år," sagde han, og tilføjede, at Kirken blev officielt anerkendt af det tidligere Sovjetunionen i 1991.

Denne anerkendelse klargør Kirkens stilling i henhold til den lov, som blev underskrevet af Boris Jeltsin i 1997. Denne lov krævede, at alle religiøse organisationer skulle anerkendes på ny, samtidig med at der blev stillet spørgsmål til den virkning, det ville få på de allerede eksisterende kirker i Rusland. På det tidspunkt var Kirkens ledere optimistiske omkring Kirkens fremtid i Rusland.

"Vi har forsikret regeringen om, at de sidste dages hellige i Rusland er bundet af Trosartiklerne og vil være gode borgere, som vil bidrage til en stærkere og mere levende nation," forklarede ældste Holland.

"Vi har til hensigt at holde kommunikationslinierne åbne og arbejde i harmoni med regeringen her på samme måde, som vi gør i andre lande," tilføjede han.

Kirken har i øjeblikket syv missioner og flere tusinde medlemmer i Rusland.

Årsrapport for 1997

Statistisk rapport over Kirken pr. 31. december 1997 udgivet til generalkonferencen den 4. april 1998.

Stave
1987: 1.666
1989: 1.739
1991: 1.837
1993: 1.968
1995: 2.150
1997: 2.424

Distrikter
1987: 379
1989: 432
1991: 527
1993: 647
1995: 699
1997: 649

Missioner
1987: 205
1989: 228
1991: 267
1993: 295
1995: 307
1997: 318

Ward og grene
1987: 16.006
1989: 17.305
1991: 18.810
1993: 21.002
1995: 22.697
1997: 24.670

Samlede medlemstal
1987: 6.440.000
1989: 7.300.000
1991: 8.120.000
1993: 8.696.224
1995: 9.340.898
1997: 10.070.524

Samlede antal omvendte
1987: 227.284
1989: 318.940
1991: 297.770
1993: 304.808
1995: 304.330
1997: 317.798

Samlede antal missionærer
1987: 34.750
1989: 39.739
1991: 43.395
1993: 48.708
1995: 48.631
1997: 56.531

Lande og territorier med ward og grene
1987: 122
1989: 128
1991: 138
1993: 149
1995: 159
1997: 162

Et tempel skal bygges i Ghana

af Steve Fidel

Præsident Gordon B. Hinckley bekendtgjorde den 16. februar planerne for at bygge et tempel i Ghana, Kirkens første tempel i det vestlige Afrika. Bekendtgørelsen af det nye tempel blev givet ved et møde for medlemmerne i Ghanas hovedstad Accra, som var det andet sted, som præsident Hinckley officielt besøgte på sin rejse i Afrika.

Præsident Hinckley, som er den første af Kirkens præsidenter, der besøger det vestlige Afrika, bekendtgjorde dette, efter at han havde udfordret medlemmerne til at gøre en særlig indsats for at bringe nye medlemmer ind i fællesskabet. "Læg jeres arme om dem, få dem til at føle sig hjemme. Lær dem rigets lærdomme. Bliv deres venner, og hjælp dem på enhver tænkelig måde," sagde han. "Jeg lover jer, at hvis I gør dette, så vil I blive velsignet med et tempel blandt jer."

Profeten valgte stedet

Tidligere samme morgen besøgte præsident Hinckley en mulig grund i Accra sammen med ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum og ældste James O. Mason fra De Halvfjerds, som er præsident for det vestafrikanske område.

Samme eftermiddag samledes omkring 6700 medlemmer udendørs på Accras Independence Square, hvor præsident Hinckley sagde: "I har været foruden et tempel længe. Da jeg var her for fem år siden (som medlem af Det Første Præsidentskab), prøvede vi at finde et sted, hvor vi kunne bygge et tempel. Vi fandt ikke noget, og vi sagde ikke noget til nogen."

Men bestræbelserne mandag den 16. februar bar mere frugt. "I morges godkendte vi købet af en smuk grund," meddelte præsident Hinckley. Grunden på 1,5 hektar ligger i et beboelsesområde ved en af Accras største hovedveje.

Præsidenten hørte nyheden først

Den første, der hørte nyheden, var Jerry Rawlings, Ghanas præsident, som lidt over middag havde et møde med præsident Hinckley i præsidentboligen i Accra. "Vi vil bygge mere her for at huse vores folk. Vi vil gerne bygge et tempel," fortalte Kirkens leder præsident Rawlings.

Præsident Rawlings fortalte præsident Hinckley, at han støtter Kirkens og dens mål. Disse udtalelser var særligt betydningsfulde, da regeringen i Ghana forbød Kirken i 1989, da det blev påstået, at sidste dages hellige modarbejdede regeringen. Kirkens bygninger blev aflåst og bevogtet af politiet, medlemmerne kunne kun holde møder i deres eget hjem, og udenlandske missionærer blev udvist af landet.

Officiel opbakning

Forbudet blev ophævet den 1. december 1990. Men mødet den 16. februar 1998 mellem Ghanas nationale leder og præsident Hinckley afsluttede officielt sagen fra 1989. "Jeg må trække nogle af de modstridende signaler tilbage," sagde præsident Rawlings.

Det vil vare flere år at bygge det nye tempel, sagde præsident Hinckley til forsamlingen, som var forsamlet på Independence Square. "Når det er færdigt, behøver I ikke rejse helt til London eller helt til Johannesburg for at opnå Herrens velsignelser."

Præsident Hinckley opmuntrede medlemmerne til i mellemtiden at gøre sig rede til at få en tempelanbefaling.

En drøm opfyldt

For Joseph W. B. Johnson er bekendtgørelsen om templet en nyhed, som han har ventet på i 15 år. Han er en af Kirkens pionerer i Vestafrika. Efter at have læst noget af Kirkens litteratur og Mormons Bog oprettede han i 1964 en forsamling efter Kirkens mønster. Han og andre i hans uofficielle forsamling blev døbt, da missionærerne kom til Ghana i 1978.

Bror Johnson husker en drøm, flere år efter han blev døbt. I sin drøm

spurgte afdødes ånder, hvad han gjorde for dem. "Hvad kunne jeg gøre?" tænkte han, da han ikke kunne komme til et tempel.

"Nu kan vi begynde at udføre tempelordinanser for vores forfædre," sagde han efter præsident Hinckleys bekendtgørelse af templet.

Bliv i jeres land

Ældste Holland beskrev de hellige i Ghana som pionerer, men påpegede de forskelle mellem Kirkens nutidige pionerer og dem førhen.

"I mange uddelinger har vi samlet os. Vi har ofte forladt vores fædreland for at tage til andre steder," sagde han. "Det var mere eller mindre tilfældet i alle uddelingerne, til denne sidste og største af alle uddelinger.

Men nu bor, vokser og udvikler vi os faktisk på vores egen jord i vores lande, i vores egne samfund, i vores egne nationer og nabolag og byer. Og tiderne er således, og forholdene er således, at Kirkens præsident kan komme til os. Der er ingen måde, hvorpå I alle kunne tage til Salt Lake City. Der er ingen måde, hvorpå nogen af de andre af verdens nationer eller medlemmerne derfra kunne rejse til Salt Lake City. Men hvor er det en vidunderlig dag og tid, hvor præsident Hinckley kan komme og velsigne jer her, og at vi bliver og rodfæster os og vokser og udvikler os, og videregiver denne storslåede sidste dages hellige tradition til vores børn og vores børnebørn ... så vi kan vokse, hvor end vi er."

Artikel venligst udlånt af Church News, 21. februar 1998.

Præsident Gordon B. Hinckley forbereder sig til et tv-interview i Accra, Ghana, under sit andet ophold på sin historiske rejse i Afrika. FOTO AF STEVE FIDEL; MED TILLADELSE AF CHURCH NEWS

Præsident Hinckley modtages af præsident Jerry Rawlings i præsidentboligen i Accra. FOTO AF STEVE FIDEL; MED TILLADELSE AF CHURCH NEWS

Hvad sker der med byggeriet af de mange templer?

"Måske er meningen med det første spadestik til et tempel at give de hellige en tid til omvendelse, en tid til en indre renselse, og en tid til i højere grad at bringe ofre i forbindelse byggeriet og sluttelig selve indvielsen af templet", sagde ældste F. Melvin Hammond fra De Halvfjerds, som er førsterådgiver i det nordvestlige område i Nordamerika den 17. april i forbindelse med det første spadestik til et lille tempel, som skal bygges i Anchorage i Alaska. Ældste Hammond præsiderede ved ceremonien, som blev overværet af ca. 1700 medlemmer, som havde forsamlet sig i stavscentret i Anchorage Alaska Stav og derefter på selve tempelgrunden 50 meter derfra.

Det første spadestik til templet i Anchorage i Alaska blev taget den 17. april i år. Dette tempel er et af de første tre små templer, som er blevet bekendtgjort af præsident Gordon B. Hinckley.

Foto: Arkitekttegning af James Porter.

"Jeg vil opfordre jer til i de kommende måneder hver især at forberede jer åndeligt," forsatte ældste Hammond. "Det kan være en fælles stund sammen i familien, så selv de yngste kan deltage i den ånd, som ledsager et tempelbyggeri."

Dette tempel vil betjene over 24.000 medlemmer, som bor i Alaska og Yukon-territoriet og de nordvestlige territorier i Canada. "Mit hjerte er fuld af glæde," sagde Bonnie Warner, som overværede denne ceremoni sammen med sin mand, Walt og deres syv børn. "Det betyder, at jeg kan komme til templet regelmæssigt. Mine børn vil få et tempel, som de kan komme til, og at de en dag vil kunne drage til templet og blive gift."

Planerne for templet i Nashville ændret

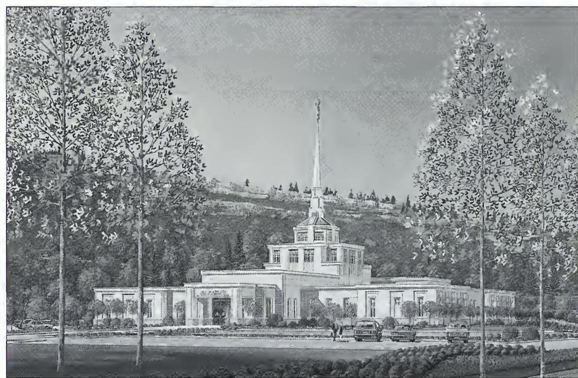
Kirken vil fortsat bygge et tempel i Nashville i staten Tennessee, men ikke i forstaden Forest Hills, som oprindelig planlagt. En domstol fastholdt fornyligt ikke at godkende den nødvendige zoneinddeling, der muliggjorde bygningen af templet, en afgørelse, som ikke vil blive anket. Kirken har i tre år forsøgt at opnå tilladelse til at bygge et tempel på et af to mulige steder her.

"Vi er overraskede over modstanden i Forest Hills," sagde Allan Erb, der er andenrådgiver i stavspræsidentskabet i Nashville og formand for den lokale tempelkomité. "Vores erfaring har været, at templerne er blevet opfattet som smukke værdsatte værdier i de samfund, hvor de er blevet bygget. Vi er skuffet over, at vores tempel ikke bliver en del af Forest Hills' religiøse samfund.

Når en ny tempelgrund er sikret, vil templet i Nashville blive væsentligt mindre end oprindeligt planlagt. Kirken har ca. 29.000 medlemmer i Tennessee.

Gæstehjem indviet i forbindelse med templet i Santiago, Chile

"Denne bygning vil tilvejebringe de meget nødvendige forhold til hvile og fornyelse for de mange, som rejser langt fra det nordlige og sydlige Chile, og som kommer for at besøge templet, sagde ældste Dallas N. Archibald fra De Halvfjerds, som er områdepræsident for Chile-området, om den 168 værelser store bygning, som er placeret i umiddelbar nærhed af templet i Santiago i Chile. Ældste Archibald præsiderede den

Det første spadestik til templet i Billings i Montana blev taget den 22. marts i år. Foto: Arkitekttegning af James Porter.

Det første spadestik til templet i Cochabamba i Bolivia blev taget den 10. november 1996. Foto: Arkitekttegning af James Porter.

22. marts over indvielsen af denne nye bygning sammen med ca. 600 mennesker. Ældsterne Jerald L. Taylor og Eduardo A. Lamartine fra De Halvfjerds, som begge er rådgivere i områdepræsidentskabet i Chile, talte også.

Bygningen hedder Hospedaje, som betyder herberg og indeholder en legeplads og en børnehave for børn. Ældste Archibald bad i sin indvielsesbøn om, at de besøgende må holde deres øjne, ører og hjerter åbne for Åndens tilskyndelser og gennem deres fysiske fornyelse blive åndeligt rede til at tjene i det hellige tempel og tænke på lykkens store plan.

Det første spadestik til templet i Recife i Brasilien blev taget den 15. november 1996.
Foto: Arkitekttegning af James Porter.

Templer på vej

Kirken har i øjeblikket 53 templer i drift i 23 lande verden over og mere end yderligere 20 templer på tegne- eller byggeplan. Når alle bekendtgjorte templer er bygget færdig, vil tallet på 23 lande med syv nye lande stige til 30 lande for første gang: Bolivia, Colombia, Den Dominikanske Republik, Equador, Ghana, Spanien og Venzuela. 12 templer er under bygning og yderligere 8 under planlægning. Her følger en oversigt de templer, som endnu ikke er i funktion:

Accra i Ghana - bekendtgjort i april 1997
Albuquerque i New Mexico - bekendtgjort i april 1997
Anchorage i Alaska - bekendtgjort i april 1998
Billings i Montana - bekendtgjort i marts 1998
Bogota i Colombia - første spadestik i juni 1993, byggeriet halvt færdigt
Boston i Massachusetts - første spadestik i juni 1997
Campinas i Brasilien - første spadestik i maj 1998
Caracas i Venezuela - bekendtgjort i september 1995
Cochabamba i Bolivia - første spadestik i november 1996, byggeriet halvt færdigt
Colonia Juárez i Mexico - første spadestik i marts 1998
Columbus i Ohio - bekendtgjort i april 1998
Guayaquil i Ecuador - første spadestik i august 1996, byggeriet halvt færdigt
Houston i Texas - bekendtgjort i oktober 1997
Madrid i Spanien - første spadestik i juni 1996, byggeriet totredjedel færdigt
Monterry i Mexico - bekendtgjort i december 1995
Nashville i Tennessee - bekendtgjort i november 1994
Pôrto Alegra i Brasilien - første spadestik i maj 1998
Recife i Brasilien - første spadestik i november 1996, byggeriet påbegyndt
Santo Domingo i Den Dominikanske Republik - første spadestik i august 1996, byggeriet ca. 40% færdigt

Omkring 1700 mennesker deltog i det første spadestik-ceremonien til templet i Anchorage i Alaska. Foto: Ray Hafen.

Det nye gæstehjem for tempelbesøgende i Santiago i Chile omfatter 168 værelser. Foto: Venligst stillet til rådighed af det chilenske områdepræsidentskab.

98989 110 EUROPE NORTH (DANISH)